

Petřínská rozhledna

Miroslav Paleček, Michael Janík

1. Vždycky když mě lidi štvou,
když mě v duši zazebe,
vydám se na cestu svou,
vede skoro do nebe, skoro do nebe.

R: |: Petřínská rozhledno, z tebe je pohledno,
domy jak krabičky, lidičky maličký,
v té chvíli zdá se mi, hezky je na zemi,
Petřínská rozhledno. :|

2. Vždycky když už pocit mám,
že to nikam nevede,
na tebe se vyšplhám,
buď veleben pohlede, hm hm hmmm.

R:

3.=1.

R: |: Petřínská rozhledno, z tebe je pohledno,
malý jsou starosti z vršku tvé jasnosti,
krásná seš, nemládneš, slib, že nám nespadneš,
Petřínská rozhledno. :|